

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobce: **O. M.**
zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Krutákem
sídlem Revoluční 724/7, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného č. j. 41437-4/2018-900000-314 a č. j. 41437-5/2018-900000-314 ze dne 19. 11. 2018

takto:

- I. Rozhodnutí Generální ředitelství cel č. j. 41437-4/2018-900000-314 ze dne 19. 11. 2018 a rozhodnutí Celního úřadu Praha Ruzyně č. j. 1225-8/2018-650000-11 ze dne 23. 5. 2018 **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Generální ředitelství cel č. j. 41437-5/2018-900000-314 ze dne 19. 11. 2018 a rozhodnutí Celního úřadu Praha Ruzyně č. j. 19973-2/2018-650000-45 ze dne 7. 6. 2018 **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 25 865 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce, advokáta Mgr. Tomáše Krutáka.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Celní úřad Praha Ruzyně (dále jen „celní úřad“) provedl 16. 9. 2017 ve svém pracovišti „Přílety“ v terminálu T1 Letiště Václava Havla, v zeleném východu označeném „nic k proclení“ při přestupu státní hranice vnitřní kontrolu zavazadel žalobce, jenž přiletěl linkou PS 807 z K. do Prahy. Při ní zjistil, že v žalobcových zavazadlech se nachází zboží: 1 ks dron zn. Phantom 4 Pro+ v hodnotě 6 880 Kč, závěsy do interiéru v hodnotě 4 127 Kč, 2 ks ventilátorů v hodnotě 600 Kč a oděvy a obuv opatřené českými cenovkami v celkové hodnotě 258 250 Kč (dohromady dále též „zboží“). V rámci kontroly bylo v limitu 430 EUR (11 620 Kč) žalobci propuštěno do celního režimu „volný oběh“ zboží – 1 ks kalhot s cenovkou 8 470 Kč a 2 ks ventilátorů v hodnotě 600 Kč. Proti tomuto zadržení podal žalobce 19. 7. 2017 námitku, v níž uvedl, že část zadrženého zboží získal darem a byla určena pro rekreaci (dron) a část tvoří zboží zakoupené pro osobní potřebu jím a jeho manželkou v České republice, jež chce kvůli nevyhovující velikosti nebo střihu vyměnit. Tuto námitku celní úřad rozhodnutím č. j. 1225-3/2018-650000-11 ze dne 13. 2. 2018 zamítl.
2. Rozhodnutím – platebním výměrem č. j. 1225-8/2018-650000-11 ze dne 23. 5. 2018 celní úřad

I. podle čl. 79 a 104 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. 10. 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, (dále jen „celní kodex“) a v souladu s ustanovením prováděcího předpisu Komise (EU) 2017/1925, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, **vyměřil žalobci clo ve výši 978 Kč**, které bylo zaúčtováno podle čl. 105 odst. 3 a 4 celního kodexu;

II. podle čl. 79 a 104 odst. 1 celního kodexu, § 71 odst. 5 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, (dále jen „ZDPH“), prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1821, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, § 23 odst. 1 písm. d) a § 38 odst. 1 ZDPH, **vyměřil žalobci DPH ve výši 54 970,80 Kč**, která byla zaúčtována podle čl. 105 odst. 3 a 4 celního kodexu.

Celní úřad uvedl, že žalobci bylo v rámci limitu 430 EUR (11 620 Kč), stanoveného v § 71b odst. 1 ZDPH, propuštěno zboží: 1 ks kalhot s českou cenovkou 8 470 Kč a 2 ks ventilátorů v hodnotě 600 Kč. Zbývající zboží v hodnotě 249 780 Kč nebylo možné propustit do celního režimu „volný oběh“ s osvobozením od DPH, neboť je považováno za „vrácené zboží“. I když se jednalo o zboží určené k použití žalobcem a jeho rodinou, měl s ním žalobce vstoupit do červeného východu označeného „zboží k proclení“ a nikoli do zeleného východu „nic k proclení“, neboť měl zboží podléhající při jeho dovozu DPH podle § 71 odst. 5 ZDPH. Na toto zboží lze však použít článek 203 odst. 1 celního kodexu, jelikož bylo vráceno ze třetí země ve lhůtě tří let a žalobce vstupem do zeleného východu „nic k proclení“ požádal o jeho osvobození od dovozního cla, čemuž celní úřad vyhověl. Celní úřad tedy vyměřil DPH z uvedených oděvů a obuvi a dále DPH a clo z dronu a závěsů do interiéru.

3. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, jemuž žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím částečně vyhověl, **změnil výši vyměřené DPH na 52 758,90 Kč**, a ve zbytku ponechal rozhodnutí celního úřadu beze změny.
4. Rozhodnutím – platebním výměrem č. j. **19973-2/2018-650000-45 ze dne 7. 6. 2018** celní úřad vyrozuměl žalobce o předpisu úroku z prodlení ve výši 966 Kč, jenž byl stanoven na základě povinnosti doměřené rozhodnutím č. j. 1225-8/2018-650000-11 ze dne 23. 5. 2018 se splatností 4. 6. 2018. Celní úřad uvedl, že úrok z prodlení je stanoven dle čl. 114 odst. 2 celního kodexu za dobu ode dne vzniku celního dluhu do dne oznámení celního dluhu.
5. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, jemuž žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím částečně vyhověl, **změnil výši předepsaného úroku z prodlení na 911 Kč**, a ve zbytku ponechal rozhodnutí celního úřadu beze změny.

II. Napadená rozhodnutí

II. a) Vyměření cla a DPH

6. Žalovaný v napadeném rozhodnutí č. j. 41437-4/2018-900000-314 předeslal, že nezpochybňuje nekomerční účel dovozu zboží, avšak i pro takový dovoz zboží v osobním zavazadle cestujícím existují limity, jež žalobce překročil. Žalovaný naznal, že celní úřad u části zboží nesprávně stanovil celní hodnotu, jelikož nezohlednil veškeré slevy při jeho nabytí, proto vyměřenou DPH náležitě snížil, aniž by jinak zpochybnil správnost zjištění skutkového stavu nebo jeho hodnocení. Žalovaný dále podotkl, že se celní úřad dopustil procesního pochybní, když se nezabýval předloženými daňovými doklady a neinformoval žalobce o určitých zjištěných skutečnostech, proto zaslal žalobci výzvu k uplatnění práva na slyšení, seznámiv jej zároveň se svým hodnocením důkazů a právním názorem na vyměření cla a DPH.
7. K jednotlivým odvolacím námitkám žalovaný uvedl, že na zboží se nevztahovala presumpce celního statusu zboží Unie ve smyslu čl. 119 odst. 1 písm. a) nařízení Komise v přenesené působnosti (EU) 2015/2446 ze dne 28. 7. 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie, (dále jen „**nařízení 2015/2446**“), neboť zboží bylo přivezeno ze třetí země. Celní status zboží Unie neztrácí podle čl. 119 odst. 3 písm. f) tohoto nařízení takové zboží přepravované v konkrétním zavazadle cestujícím, které není určeno pro komerční účely a které dočasně opustilo celní území Unie a zpětně na něj vstoupilo. V posuzované věci však bylo zboží zakoupené v České republice (dále jen „**ČR**“) vyvezeno více subjekty a jako součást více zavazadel v rozdílnou dobu, a navíc nikoli dočasně, ale za účelem pořízení pro osoby trvale usazené mimo území Unie. Zboží tak ztratilo celní status zboží Unie, na čemž nemůže ničeho změnit ani pravděpodobné odvedení DPH či dalších poplatků při nákupu. Na zboží bylo nahlíženo v souladu s čl. 203 odst. 1 celního kodexu jako na zboží vrácené, a to ve stavu, v němž bylo dovezeno, čímž splnilo podmínku čl. 158 odst. 1 nařízení 2015/2446.
8. K nároku na osvobození od DPH žalovaný uvedl, že podle § 71 odst. 5 ZDPH jej lze u vráceného zboží přiznat osobě, která je vyvezla, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla. Žalobce sice prokázal předložením faktur a účtenek uskutečnění nákupu v ČR a deklarovanou hodnotu zboží, avšak neprokázal, kdo nákup zboží uskutečnil, a neuvedl ani podklady svědčící o tom, kdo je vyvezl mimo celní území Unie. V odpověď na výzvu celního úřadu uvedl, že zboží Dolce & Gabana bylo vyvezeno 12. 9.

2017 a zboží Prada dne 15. 9. 2017, a to částečně žalobcem, částečně I. Ch. (již odmítl blíže identifikovat), v odpověď na výzvu žalovaného však tvrdil, že veškeré zboží vyvezl sám; jeho tvrzení jsou tak nejen nepodložena, ale také protichůdná.

9. Žalovaný uzavřel, že ačkoli nebylo možné přiznat žalobci osvobození od DPH, ohledně osvobození od cla u zboží s výjimkou dronu a závěsů tomu bylo opačně, protože čl. 203 odst. 1 celního kodexu počítá toliko s dotyčnou osobou a dále nezkoumá majetkově právní vztah mezi dovozcem a dovezeným zbožím, a jedinou podmínkou pro přiznání osvobození od cla je žádost podaná osobou, která má nad dovezeným zbožím v době podání žádosti kontrolu.

II. b) Vyměření penále z celního dluhu

10. Žalovaný v napadeném rozhodnutí č. j. 41437-5/2018-900000-314 naznal, že stěžejní odvolací námitka ohledně předčasnosti předepsání úroku z prodlení není důvodná. Žalobci vznikl celní dluh nesplněním podmínek čl. 79 odst. 1 písm. a) celního kodexu tím, že nesplnil povinnosti stanovené celními předpisy pro vstup zboží, které není zbožím Unie, na celní území Unie. Z toho důvodu úrok z prodlení vznikl v souladu s čl. 114 odst. 2 celního kodexu, podle nějž se připočte k částce dovozního cla úrok z prodlení za dobu ode dne vzniku celního dluhu (16. 9. 2017 coby den provedení celní kontroly a zjištění porušení celních předpisů) do dne jeho oznámení (24. 5. 2018) coby den doručení platebního výměru žalobci). Žalovaný přesto snížil výši předepsaného úroku z prodlení, a to v návaznosti na shora vylíčenou změnu výše celního dluhu.

III. Žaloby

III. a) Vyměření cla a DPH

11. Žalobce v žalobě vyjádřil přesvědčení, že ve správním řízení prokázal, že se jednalo o zboží zakoupené v minulosti v ČR, z nějž byly řádně odvedeny DPH a clo, zahrnuté v kupní ceně, a z území ČR toto zboží vyvezl a za účelem výměny nebo vrácení opět přivezl výlučně žalobce. Předmětné oděvy tedy nemohly přestat být zbožím Unie ve smyslu § 154 písm. a) celního kodexu a požadavek na opětovné zaplacení DPH a cla je nedůvodný. Žalobce zdůraznil, že žádné zboží nebylo určeno pro prodej nebo jakékoli komerční využití, určeno bylo výlučně pro osobní potřebu žalobcovu a jeho manželky. Z uvedených důvodů žalobce nedopravoval žádné zboží, jež by mělo být uvedeno v celním prohlášení, proto nebyl ani povinen předložit je celnímu úřadu. Zboží-dron sloužil žalobci pro zhotovování fotografií a videí a obdržel jej jako dárek od spolupracovníků, pročez nepodléhá povinnosti proclení, a zboží-závěsy jsou určeny jako vybavení pro pražský byt žalobcova známého a nedosahují hodnoty, u níž je třeba vyplňovat celní prohlášení. Vzhledem k tomu žalobce navrhl, aby městský soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. b) Vyměření penále z celního dluhu

12. Žalobce v žalobě namítl, že nesouhlasí s hrazením úroků z prodlení do doby, než bude celý případ definitivně ukončen. Avizoval, že podává rovněž žalobu proti rozhodnutí žalovaného o vyměření cla a DPH, vyjádřiv přesvědčení, že před rozhodnutím soudu o takové žalobě je předpis úroků předčasný. Zároveň je takový postup nespravedlivý, jelikož zákonné podmínky pro vyměření cla a DPH nebyly splněny. Žalobce proto navrhl, aby městský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného a žalobcovy repliky

IV. a) Vyměření cla a DPH

13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že podle § 71 odst. 5 ZDPH je v případě vráceného zboží přiznán nárok na osvobození od daně pouze osobě, která předmětné zboží vyvezla, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla. Žalobce neprokázal, že to byl on, kdo uskutečnil zdanitelné plnění a kdo zboží vyvezl z území ČR. Nadto si jeho vyjádření učiněná v průběhu správního řízení v tomto ohledu odporovala. Argument odvedení daně v minulosti na území ČR neobstojí, neboť citované ustanovení počítá s tím, že zboží již bylo zakoupeno na celním území Unie, a tedy i s tím, že z něj byla odvedena DPH; právě z toho důvodu označuje takové zboží výslovně jako vrácené či vyvezené. K argumentaci týkající se dronu a závěsů žalovaný odkázal na § 71b odst. 1 ZDPH, podle něž je pro osoby dovážející zboží na celní území České republiky (Unie) prostřednictvím letecké dopravy stanoveno osvobození pro zboží ve výši 430 EUR (11 620 Kč) na osobu. Žalobce tuto limitní částku překročil ve chvíli, kdy mu bylo propuštěno do celního režimu volný oběh zboží 1 ks kalhot s českou cenovkou 8 470 Kč a 2 ks ventilátorů v hodnotě 600 Kč, proto namítané zboží (dron, závěsy) podléhá jak dovoznímu clu, tak DPH. Ve zbytku žalovaný odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí a navrhl, aby městský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
14. Žalobce v replice zopakoval, že veškeré vrácené zboží bylo zakoupeno v ČR, což doložil příslušnými doklady, a spolu s kupní cenou uhradil zároveň DPH. Zboží bylo určeno výhradně pro osobní potřebu žalobcovu a jeho manželky. Žalobce nedopravoval žádné zboží, které bylo nutné uvést v celním prohlášení, jelikož se jednalo o zboží neobchodní povahy dovážené v osobních zavazadlech cestujících, které je osvobozeno od dovozního cla buď podle článku 41 nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 ze dne 16. 11. 2009 o systému Společenství pro osvobození od cla (dále jen „nařízení č. 1186/2009“), nebo jakožto vrácené zboží ve vazbě na § 71a odst. 3 ZDPH. Podle tohoto ustanovení se za dovoz zboží cestujícím nepovažuje dovoz zboží, u kterého cestující prokáže, že bylo pořízeno na území Evropské unie a u kterého nebyla v žádném členském státě vrácena daň nebo spotřební daň. Žalobce přitom prokázal, že na zboží nebyl uplatněn nárok na vrácení daně fyzickým osobám ze třetích zemí při vývozu zboží dle § 84 ZDPH. Žalobce zdůraznil, že veškeré zboží vyvezl z území ČR právě on v přesvědčení, že v případě potřeby je možné jej vrátit či vyměnit za jinou velikost v dané prodejně v ČR. Žalobce proto na žalobním návrhu v plném rozsahu setrval.

IV. b) Vyměření penále z celního dluhu

15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že úrok z prodlení je příslušenstvím daně a celní kodex upravuje pouze způsob stanovení jeho výše. Je proto nutno aplikovat subsidiárně zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, (dále jen „daňový řád“), jenž definuje úrok z prodlení v § 2 odst. 5 jako příslušenství daně, které sleduje její osud. Pokud tedy byla vyměřena daň, která byla řádně oznámena rozhodnutím či platebním výměrem, byly splněny podmínky pro deklaratorní oznámení úroku z prodlení, bez ohledu na to, že platební výměr dosud nebyl pravomocný. Oznámení vzniku úroku z prodlení nepovažoval žalovaný za předčasné, neboť platební výměr na clo a DPH byl žalobci oznámen 24. 5. 2018 a platební výměr na úrok z prodlení až 8. 6. 2018. Žalovaný proto navrhl, aby městský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

16. Žalobce v replice zopakoval svůj názor na předčasnost předpisu úroku z prodlení, neboť rozhodnutí o vyměření cla a DPH nebylo pravomocné. Kromě toho ale namítl, že žalovaný nesprávně vypočetl výši úrokové sazby, která se podle čl. 114 odst. 2 celního kodexu odvíjela od výše úrokové sazby stanovené národní centrální bankou v první den daného měsíce, a měla tak po celou dobu prodlení činit 2,25 % (repo sazba 0,25 % + 2 %). Žalobce proto na žalobním návrhu v plném rozsahu setrval.

V. Právní hodnocení věci

V. a) Řízení před městským soudem a východiska přezkumu

17. Městský soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloby jsou přípustné, byly podány včas a osobou oprávněnou. Následně vycházejí ze skutkového a právního stavu, jenž zde byl v době vydání napadených rozhodnutí, přezkoumal napadená rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], včetně řízení předcházejících jejich vydání, přičemž nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.
18. Řízení o žalobách proti oběma napadeným rozhodnutím žalovaného spojil městský soud usnesením ze dne 11. 11. 2020 v zájmu procesní hospodárnosti podle § 39 odst. 1 s. ř. s. ke společnému projednání, neboť obě rozhodnutí spolu skutkově i právně úzce souvisejí.
19. Městský soud rozhodl podle § 51 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení nevyjádřili s tímto postupem po poučení daném soudem nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré potřebné listiny jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008 - 117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS).
20. Z úřední činnosti je městskému soudu známo, že jiný jeho senát rozsudkem č. j. 10Af 11/2019 - 53 ze dne 5. 8. 2020 zrušil rozhodnutí žalovaného ve věci žalobceva přestupku podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 242/2016 Sb., celní zákon, jež se měl žalobce dopustit 16. 9. 2017 shora popsáním jednáním odporujícím celním předpisům (nepodáním celního prohlášení). Ačkoli spolu obě věci skutkově i právně souvisejí, citovaný rozsudek neposkytuje pro nynější řízení žádné vodítko, neboť jedním z důvodů zrušení přezkoumávaného rozhodnutí bylo právě to, že se žalovaný – veden nesprávným výkladem souvisejících ustanovení členích předpisů – nezabýval otázkami, zda byly splněny podmínky pro osvobození předmětného zboží od DPH a od dovozního cla, jež byly rozhodující pro určení, zda měl žalobce povinnost podat celní prohlášení.
21. Městský soud dále předesílá, že míra obecnosti žalobních bodů předurčuje míru obecnosti soudního přezkumu napadeného rozhodnutí, neboť není úkolem soudu aktivně vyhledávat důvody pro vyhovění žalobě; takový postup by naopak znamenal porušení zásady rovnosti účastníků soudního řízení (na příklad rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 35/2012 - 42 ze dne 18. 7. 2013). Obdobně pokud žalobkyně některé nosné důvody napadeného rozhodnutí nikterak nezpochybňuje, soud je nemůže až na některé výjimky přezkoumat z úřední povinnosti.

V. b) Vyměření cla a DPH

22. Napadeným rozhodnutím č. j. 41437-4/2018-900000-314 bylo žalobci vyměřeno clo ze zboží: 1 ks dronu a 2 ks závěsů do interiéru v celkové výši 978 Kč, a dále mu byla vyměřena DPH z téhož zboží a zároveň z veškerých oděvů a obuvi (s výjimkou 1 ks kalhot s cenovkou 8 470 Kč) v celkové výši 51 780,90 Kč. Zboží: 1 ks kalhot s cenovkou

8 470 Kč a 2 ks ventilátorů v hodnotě 600 Kč byly propuštěny do celního režimu „volný oběh zboží“, tudíž z něj nebylo vyměřeno clo ani DPH.

23. Mezi účastníky není sporu o tom, že veškeré oděvy a obuv byly zakoupeny v ČR, že z nich byla řádně odvedena DPH a že nesloužily žalobci k prodeji nebo jinému komerčnímu využití. Žalobce ve správním řízení předložil doklady, z nichž vyplývá, že zboží značky Dolce & Gabbana bylo zakoupeno 14. 9. 2017 od LITERIX GROUP s.r.o., sídlem Pařížská 131/28, Praha 1 (účtenky č. 180/1/4074 v hodnotě 104 950 Kč a č. 180/1/4075 v hodnotě 29 100 Kč), a že zboží značky Prada bylo zakoupeno 8. 9. 2017, 9. 9. 2017, 11. 9. 2017 a 13. 9. 2017 od PRADA Czech Republic s.r.o., sídlem Pařížská 125/16, Praha 1 (účtenky č. 2155 neznámé hodnoty, č. 2156 v hodnotě 30 060 Kč, č. 2185 v hodnotě 49 203 Kč, č. 2212 v hodnotě 93 690 Kč a č. 2213 v hodnotě 18 600 Kč). Stejně tak není sporu o tom, že zboží: 1 ks dronu a 2 ks závěsů byly zakoupeny mimo celní území Unie. Tuto skutečnost doložil žalobce účtenkami psanými v cyrilici vystavenými v K. 15. 8. 2017 (závěsy) a 15. 9. 2017 (dron). Nakonec není mezi účastníky řízení sporu ani o tom, že veškeré zboží se nacházelo v žalobcových cestovních zavazadlech. Ohledně okolností nákupu ventilátorů v hodnotě 600 Kč a účelu jejich přivezení do ČR rozhodnutí správních orgánů žádná zjištění neobsahují.
24. Výchozím bodem právního hodnocení, jenž je mezi účastníky řízení sporný, je celní status zboží zakoupeného na území ČR. Podle čl. 153 celního kodexu se veškeré zboží na celním území Unie považuje za zboží, které má celní status zboží Unie, nezjistí-li se, že zboží není zbožím Unie (odst. 1); ve zvláštních případech, kdy se předpoklad uvedený v odstavci 1 neuplatní, je třeba celní status zboží Unie prokázat (odst. 2). Předpoklad, že zboží má celní status zboží Unie, se nevztahuje mimo jiné na „zboží vstupující na celní území Unie, které je pod celním dohledem, s cílem určit jeho celní status“ [čl. 119 odst. 1 písm. a) nařízení 2015/2446], což je právě případ zboží zakoupeného na území ČR, jež bylo u žalobce zjištěno při vnitřní kontrole 16. 7. 2017. Podle čl. 154 písm. a) celního kodexu zboží Unie přestává být zbožím Unie, opustí-li celní území Unie, pokud se nepoužijí pravidla týkající se vnitřního tranzitu. Zároveň však podle čl. 119 odst. 3 nařízení 2015/2446 platí, že „[z]boží Unie se může za předpokladu, že je jeho celní status zboží Unie prokázán, pohybovat [...] dočasně též mimo toto území, aniž by došlo ke změně jeho celního statusu, v následujících případech: f) zboží v zavazadle přepravované cestujícím, které není určeno pro komerční účely a které dočasně opustilo celní území Unie a zpětně na něj vstoupilo.“
25. U zboží s celním statutem Unie (jímž zboží nakoupené v ČR před svým vývozem z celního území Unie nepochybně bylo) tedy nedojde ke změně celního statusu, pokud se jedná o zboží v zavazadle cestujícího, které opustí celní území Unie pouze dočasně a zpětně do něj vstoupí. Tyto skutečnosti přitom musí prokázat osoba, jež uplatňuje nárok na osvobození od cla, neboť u zboží, které vstoupí na celní území Unie ze třetí země, se celní status zboží Unie nepresumuje. Účelem citovaného ustanovení je osvobodit od celních povinností cestujícího (fyzickou osobu) ve vztahu ke zboží neobchodní povahy, které má příležitostnou povahu a slouží k osobnímu použití cestujícího nebo jeho rodiny (při vymezení „zboží neurčeného pro komerční účely“ lze obdobně vyjít z definice „zboží neobchodní povahy“ obsažené v čl. 1 odst. 21 nařízení 2015/2446), a které cestující dočasně vyveze a poté opět přiveze na celní území Unie ve svých zavazadlech (nemusí se nutně jednat o jediné, natož jedno konkrétní zavazadlo, srov. čl. 1 odst. 5 téhož nařízení) – ustanovení tedy dopadá typicky na turisty ze zemí Unie a jejich osobní věci, jež berou s sebou na cestu a poté přivázejí zpět –, a znakem takového vývozu je od počátku

zamýšlená dočasnost. Jiný výklad citovaného ustanovení nedává smysl také s ohledem na to, že slovo „dočasně“ by bylo v takovém případě nadbytečné; vyvezení (opuštění) zboží z celního území Unie a jeho následné vrácení (vstoupení) je totiž v hypotéze normy obsaženo bez ohledu na příslovce „dočasně“. Podmínka dočasnosti tudíž není splněna u zboží pořízeného v celním území Unie pro osobní použití osobami trvale usazenými mimo celní území Unie, byť se toto zboží později vrátí na celní území Unie za účelem své výměny za jiné zboží nebo peníze.

26. Městský soud však přisvědčuje žalovanému v tom, že nejsou splněny ani další podmínky čl. 119 odst. 3 nařízení 2015/2446, neboť žalobce neprokázal, že zboží vyvezl on ve svých zavazadlech. Žalobce k výzvě celního úřadu v podání z 26. 10. 2017 uvedl, že „zboží bylo vyvezeno z celního území Společenství z části klientem [žalobcem – pozn. městského soudu] dne 12. 09. 2017 a z části paní I. Ch. dne 15. 09. 2017; to se netýká zadrženého dronu, který dostal klient jako dárek od svých spolupracovníků v K. a závěšů, které zakoupila manželka klienta v K.“. V reakci na další výzvu celního úřadu k doplnění informací a důkazů žalobce v podání z 5. 1. 2018 uvedl, že „[d]ne 12. 09. 2017 bylo vyvezeno zboží od značky DOLCE&GABANA; [d]ne 15. 09. 2017 bylo vyvezeno zboží od značky Prada Czech Republic s.r.o.; [...] Zboží bylo zakoupeno shodnými osobami, které zboží vyvezly“. K výzvě, aby doplnil celé jméno I. Ch. a její adresní/kontaktní a identifikační údaje (jméno, datum, narození, státní příslušnost, adresu trvalého bydliště, telefonní spojení domů, do zaměstnání, apod.), žalobce pouze sdělil, že „[c]elé jméno paní Ch. je I. Ch.“.
27. Žalobce tedy opakovaně uvedl, že část oděvů a obuvi zakoupila a rovněž vyvezla při odlišné příležitosti odlišná osoba, a ve vztahu k této části zboží daná podmínka zjevně splněna nebyla. Pozdější změnu výpovědi v tom smyslu, že veškeré vrácení zboží vyvezl sám žalobce, městský soud v tomto kontextu hodnotí ve shodě s žalovaným jako nedůvěryhodnou. Další rozpor v žalobcově popisu skutkového děje představuje tvrzení, že zboží Dolce & Gabbana bylo vyvezeno 12. 9. 2017, ačkoli podle jím předložených účtenek bylo zakoupeno až 14. 9. 2017. Zjevně se přitom nemohlo jednat o nechtěnou záměnu značek, jelikož rovněž část zboží Prada byla zakoupena až po 12. 9. 2017. Z hlediska zachování celního statusu je rozhodující osoba, jež dané zboží vyvezla, avšak pro její určení mohou být významné rovněž okolnosti nákupu zboží: jestliže by žalobce prokázal, že předmětné zboží zakoupil on, bylo by lze usoudit s ohledem na krátký čas od jeho zakoupení a s ohledem na to, že je měl žalobce při opětovném příletu do ČR u sebe, že je z území ČR také vyvezl. Žalobcem předložené doklady však takový závěr neprokazují, naopak vzbuzují další pochybnosti, zda bylo veškeré vrácené zboží vůbec zakoupeno jednou osobou: na žádném ze sedmi dokladů o koupi není uvedeno jméno kupujícího; veškeré zboží bylo nakoupeno v průběhu jednoho týdne ve dvou obchodech, avšak v pěti různých dnech při sedmi různých nákupech; zboží bylo placeno přinejmenším dvěma různými platebními kartami (na faktuře č. 2212 je uvedena platební karta Visa, zatímco na faktuře 2213 platební karta MasterCard). Žalobcovo tvrzení, že zboží zakoupil 13. 7. 2017 a 14. 7. 2017 on, je do jisté míry zpochybněno také jeho tvrzením z 26. 10. 2017, podle nějž se z Prahy do K. vrátil již 12. 7. 2017. Rozhodné skutečnosti mohly být prokazovány i jiným způsobem, na př. doložením výpisu z žalobcova bankovního účtu, v němž by byly veškeré platby za vrácené zboží zachyceny, žádný podobný důkaz však žalobce v průběhu správního řízení přes opakované výzvy celního úřadu k doplnění důkazů nepředložil. Obdobně žalobce nedoložil ani letenky z 12. 9. a 14. 9. 2017, jež by mohl objasnit, které osoby v těchto dnech z území ČR vycestovaly. Získat vyjádření I. Ch., která mohla vnést do věci světlo coby údajná kupující a vývozkyně části vráceného

zboží, pak správní orgány nemohly získat, neboť ji žalobce odmítl požadovaným způsobem identifikovat a poskytnout její kontaktní údaje. Také vzhledem k popsáním nelogičností a vnitřním rozporům v žalobcových tvrzeních a jím předložených dokladech, jakož i s přihlédnutím k žalobcovu nevyhovění žádosti celního úřadu o sdělení identifikačních a kontaktních údajů I. Ch., se městský soud ztotožňuje se závěrem žalovaného, že žalobce neprokázal, že byt některou část vráceného zboží (oděvu a obuvi) vyvezl z území ČR on. Předmětné zboží tedy nemělo celní status zboží Unie.

28. Určení celního statusu zboží zakoupeného v ČR nicméně nemá z hlediska dopadů přezkoumávaných rozhodnutí do žalobcových veřejných subjektivních práv žádný význam. Pro posouzení zákonnosti doměření DPH totiž není rozhodující (k tomu srov. níže) a dovozní clo z tohoto zboží žalobci vyměřeno nebylo; k vyměření dovozního cla přistoupil celní úřad pouze u zboží, které ani podle žalobcova vlastního tvrzení nebylo zakoupeno na celním území Unie (1 ks dronu a 2 ks závěsů). Veškeré zboží zakoupené na území ČR žalovaný k žalobcově žádosti od dovozního cla osvobodil podle čl. 203 odst. 1 celního kodexu, jenž tento postup umožňuje u „[z]boží, které není zbožím Unie a původně bylo vyvezeno z celního území Unie jako zboží Unie a které je ve lhůtě tří let vráceno na toto území a v celním prohlášení navrženo na propuštění do volného oběhu.“ Podmínkou tohoto postupu nebylo, aby dané zboží vstoupilo na celní území Unie spolu s osobou, která je z něj dříve vyvezla.
29. Určení osoby, jež zboží vyvezla z celního území Unie, je dále rozhodující pro zhodnocení zákonnosti vyměření DPH u zboží zakoupeného na území ČR. Osvobození od DPH při dovozu zboží obecně upravuje § 71 ZDPH, jenž ve znění účinném do 31. 3. 2019 v odst. 5 (později se jedná o odst. 6) stanoví, že „[u] vráceného zboží je přiznán nárok na osvobození od daně pouze osobě, která předmětné zboží vyvezla, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla.“ Mezi účastníky přitom není sporu o to, že žalobcem přivezené oděvy a obuv zakoupené na území ČR mají povahu vráceného zboží, jež bylo vráceno ve stavu, v němž bylo vyvezeno, a které žalobce podle svých tvrzení hodlá na území ČR vyměnit s původními prodejci za jiné zboží nebo za peníze. Zvláštní úprava osvobození při dovozu zboží v zavazadlech cestujících je obsažena v § 71a – § 71f ZDPH. Podle § 71a odst. 1 „[o]d daně je v tuzemsku osvobozen příležitostný dovoz zboží v osobních zavazadlech cestujícího, pokud je toto zboží určeno k osobnímu užívání cestujícím, k užívání členy jeho rodiny nebo jako dar a z povahy ani množství zboží nelze usuzovat, že je dováženo pro obchodní účely (dále jen „dovoz zboží cestujícím“), a pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 71b až 71d a v § 71f.“ Podle odst. 3 téhož ustanovení „[z]a dovoz zboží cestujícím se nepovažuje dovoz zboží, u kterého cestující prokáže, že bylo pořízeno na území Evropské unie, a u kterého nebyla v žádném členském státě vrácena daň nebo spotřební daň.“ Ustanovení § 71b pak uvádí, že „[d]ovoz zboží cestujícím v letecké dopravě je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající částce 430 EUR na osobu“ (odst. 1), přičemž „[d]o celkové výše hodnoty zboží osvobozeného od daně podle odstavců 1 až 3 se nezapočítává hodnota [...] b) zboží, které je dočasně dovezeno cestujícím do tuzemska, c) zboží dováženého nazpět po jeho dočasném vývozu cestujícím“ (odst. 5). Do celkové výše hodnoty zboží osvobozeného od daně podle odstavců 1 až 3 přitom nelze započítat jen část hodnoty některého dovezeného zboží (odst. 4).
30. Ustanovení §§ 71a až 71f ZDPH se však u části zboží zakoupené v ČR neuplatní, neboť podle § 71a odst. 3 „[z]a dovoz zboží cestujícím se nepovažuje dovoz zboží, u kterého cestující prokáže, že bylo pořízeno na území Evropské unie, a u kterého nebyla v žádném členském státě vrácena daň nebo spotřební daň.“ Mezi účastníky je nesporné, že u tohoto zboží byla

zaplacená DPH, která nebyla později vrácena postupem podle § 84 ZDPH, upravujícím vrácení daně fyzickým osobám ze třetích zemí při vývozu zboží. Jestliže dovoz takového zboží nelze považovat za „dovoz zboží cestujícím“ ve smyslu § 71a odst. 1, nelze takové zboží ani osvobodit od DPH podle citovaného ustanovení. Shodné pravidlo je obsaženo v čl. 2 směrnice Rady 2007/74/ES ze dne 20. 12. 2007, o osvobození zboží dováženého osobami cestujícími ze třetích zemí od daně z přidané hodnoty a spotřební daně, jejíž transpozicí ustanovení citovaná v tomto bodě vznikla: *„Jestliže cesta zahrnuje tranzit přes území třetí země nebo začíná na území uvedeném v článku 1, tato směrnice se použije, pokud cestující nemůže prokázat, že zboží převážené v jeho zavazadlech bylo získáno za obecných podmínek zdanění na vnitřním trhu některého členského státu a nevztahuje se na ně žádné vrácení DPH nebo spotřební daně.“* Zvolený výklad má oporu též v odůvodnění směrnice, jejímž účelem je regulovat „neobchodní dovoz zboží v osobních zavazadlech cestujících ze třetích zemí“ (recitál 1) a chránit členské státy před „snadnými zahraničními nákupy“ (recitál 5); dovoz zboží zakoupeného v celním území Unie, u něž nebyla DPH vrácena, v její působnost nespadá.

31. I kdyby však městský soud hypoteticky připustil aplikaci této části ZDPH na část zboží zakoupenou na území ČR (oděvy a obuv), na posouzení věci by to ničeho nezměnilo, jelikož nejsou splněny podmínky § 71b odst. 5 pro jeho nezapočtení do částky 430 EUR: toto zboží nebylo dovezeno do tuzemska dočasně, nýbrž s úmyslem vyměnit je zde za jiné zboží nebo peníze [písm. b)], a aspekt od počátku zamýšlené dočasnosti scházel i při jeho vývozu [písm. c)]; k tomu srov. argumentaci obsaženou v bodě 25 tohoto rozsudku.
32. Na dovoz předmětných oděvů a obuvi je tudíž třeba aplikovat obecnou úpravu v § 71 ZDPH, podle jehož odst. 5 jsou podmínkami pro osvobození od DPH výhradně to, že nárok uplatňuje osoba, která vrácené zboží z celního území Unie vyvezla, a že zboží bylo osvobozeno od cla. Druhá z podmínek splněna byla, jak městský soud již vyložil, a zbývá tedy posoudit, zda bylo prokázáno, že vrácené zboží vyvezl žalobce. Důkazní břemeno ohledně prokázání toho, že vrácené zboží vyvezla z celního území Unie osoba uplatňující nárok na osvobození od DPH, přitom tíží tuto osobu. Jestliže v tomto ohledu panují pochybnosti o skutkovém stavu, je součástí důkazního břemene plátce i povinnost prokázat existenci podmínek pro toto osvobození (srov. obdobně rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 14/2010 - 195 ze dne 30. 6. 2010 nebo č. j. 8 Afs 179/2016 - 33 ze dne 11. 6. 2018).
33. V tomto ohledu městský soud plně odkazuje na svou shora předestřanou argumentaci, podle níž žalobce neprokázal, že byť některou část vráceného zboží (oděvů a obuvi) vyvezl z území ČR on, a proto nebyly splněny podmínky pro osvobození tohoto zboží od DPH. Samotná skutečnost, že zboží bylo prokazatelně nakoupeno v celním území Unie, kde z něj také byla řádně odvedena DPH, k jeho osvobození při opětovném dovozu na celní území Unie podle platné právní úpravy nepostačuje.
34. Žalobci je třeba naproti tomu přisvědčit v tom, že část dovezeného zboží (dron a závěsy do interiéru) zakoupená mimo celní území Unie splňuje podmínky pro osvobození od DPH podle citovaného § 71a a násl. ZDPH. Žalobce již do protokolu o zjištěném důvodném podezření ze spáchání protiprávního jednání dne 16. 9. 2017 uvedl (a v dalším průběhu řízení, na př. v námitkách proti zadržení zboží ze dne 19. 9. 2017, konzistentně opakoval), že dron obdržel předchozího dne od svých spolupracovníků v K. coby dárek a má jej pro zhotovování fotek a videí s přáteli, chce se s ním vrátit na U. a nemá v úmyslu ho nechat v ČR. Ohledně závěsů uvedl, že je zakoupila v K. jeho manželka jako dar-

vybavení bytu pro jejich pražské přátele. Tato tvrzení správní orgány nikterak nezpochybnily a ani nevyzvaly žalobce k doplnění dalších tvrzení nebo důkazů s nimi souvisejících, městský soud má proto za to, že žalobce unesl důkazní břemeno v tom rozsahu, že závěsy jsou darem a dron je určen k jeho osobnímu užívání a dovezl jej do ČR dočasně, neboť jej hodlá vyvézt zpět na U. V tomto ohledu se toto zboží liší od oděvů a obuvi, jež žalobce přivezl na území ČR, aby jej zde vyměnil za jiné zboží nebo za peníze. Mezi účastníky přitom není sporu o tom, že z povahy ani množství zboží nelze usuzovat, že bylo dováženo pro obchodní účely.

35. Žalovaný vyšel v napadeném rozhodnutí z toho, že dron a závěsy nejsou osvobozeny od DPH, neboť limitní částka 430 EUR (§ 71b odst. 1 ZDPH) byla vyčerpána tím, že celní úřad propustil do celního režimu „volný oběh“ zboží: 1 ks kalhot s českou cenovkou 8 470 Kč a 2 ks ventilátorů v hodnotě 600 Kč. V tomto ohledu napadené rozhodnutí neobstojí. Správní orgány jednak započítaly do limitu zboží, na které se ustanovení §§ 71a až 71f ZDPH nedalo aplikovat (1 ks kalhot v hodnotě 8 470 Kč), neboť bylo zakoupeno na celním území Unie a DPH z něj nebyla vrácena (k tomu srov. argumentaci shora), jednak nezohlednily, že do limitu 430 EUR se „*nezapočítává hodnota zboží, které je dočasně dovezeno cestujícím do tuzemska*“ (§ 71b odst. 5 písm. b) ZDPH); jak městský soud shora vyložil, dron tyto podmínky splňoval. Žalovaný tedy uznal osvobození od DPH podle § 71a ZDPH u zboží v celkové celní hodnotě 9 070 Kč namísto u zboží v celkové celní hodnotě přinejmenším 11 007 Kč, čímž byl žalobce nepochybně zkrácen na svých veřejných subjektivních právech. Tento závěr je v souladu se zásadou co nejmenších zásahů orgánů veřejné moci do subjektivních práv osob. Pochybnosti ohledně možného započítání do uvedeného limitu přetrvávají u zboží-ventilátorů v celní hodnotě 600 Kč, okolnostmi jejichž dovozu se správní orgány nezabývaly a bude na nich, aby tak v dalším řízení učinily.
36. Pokud by byly správní orgány postupovaly právě popsáním způsobem, byly by musely dospět k odlišnému závěru také u výroku o vyměření dovozního cla. Dron a závěsy – jakožto osvobozené od DPH – totiž byly osvobozeny od dovozního cla podle nařízení č. 1186/2009, které v čl. 41 stanoví, že „[z]boží dovážené v osobních zavazadlech cestujících ze třetí země je osvobozeno od dovozního cla, pokud je osvobozeno od daně z přidané hodnoty (DPH) na základě vnitrostátních právních předpisů přijatých v souladu se směrnicí Rady 2007/74/ES ze dne 20. prosince 2007 o osvobození zboží dováženého osobami cestujícími ze třetích zemí od daně z přidané hodnoty a spotřební daně.“ Naproti tomu u 1 ks kalhot v celní hodnotě 8 470 Kč by ani v případech jejich neosvobození od DPH podle § 71a ZDPH nebylo bývalo clo doměřeno, jelikož by se u nich – stejně jako u zbylých oděvů a obuvi – bylo uplatnilo osvobození od dovozního cla podle § 203 odst. 1 celního kodexu, neboť se rovněž jednalo o vrácené zboží zakoupené v předchozích třech letech na celním území Unie.
37. Popsané pochybení správních orgánů se tedy projevilo nejen v nesprávné výši doměřené DPH, nýbrž rovněž ve výroku o vyměření dovozního cla, neboť zboží, z něž jej vyměřily, bylo od dovozního cla osvobozeno. Napadené rozhodnutí je tak nezákonné.

V. c) Vyměření penále z celního dluhu

38. Napadeným rozhodnutím č. j. 41437-5/2018-900000-314 byl žalobci předepsán úrok z prodlení z celního dluhu tvořeného jednak dovozním clem, jednak DPH. Jelikož městský soud shledal, že obě složky celního dluhu byly vyměřeny v rozporu se zákonem,

musel přisvědčit žalobní námitce, podle níž je třeba tentýž závěr vyslovit také ohledně předpisu úroku z prodlení, který coby příslušenství celního dluhu sdílí jeho osud a nikdy nemůže existovat samostatně (srov. na př. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Ads 23/2013 - 56 ze dne 30. 10. 2013).

39. Zabývat se žalobcem tvrzenou předčasností předpisu úroku z prodlení by bylo vzhledem ke zrušení platebního výměru na úrok z prodlení nadbytečné. Námitkou spočívající v údajně nesprávně vypočtené sazbě úroku z prodlení se městský soud zabývat nemohl, neboť ji žalobce poprvé uplatnil až v replice ze dne 27. 6. 2019, tedy po uplynutí lhůty pro podání žaloby (§ 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s.).

VI. Závěr a náklady řízení

40. Městský soud shledal důvodnou námitku, že část zboží dovezeného žalobcem v cestovním zavazadle (dron a závěsy) byla podle § 71a ZDPH osvobozena od DPH a v důsledku toho také podle čl. 41 nařízení 1186/2009 od dovozního cla. Toto pochybení správních orgánů přitom mělo vliv jak na výši vyměřené DPH, tak na zákonnost vyměření cla. Naproti tomu městský soud nepřisvědčil žalobcovým námitkám směřujícím proti vyměření DPH z dovezených oděvů a obuvi, neboť žalobce neunesl důkazní břemeno ohledně toho, že to byl on, kdo toto zboží z celního území Unie vyvezl, a nebyly tak splněny podmínky § 71 odst. 5 ZDPH pro osvobození tohoto zboží od DPH. Městský soud proto zrušil napadené rozhodnutí o vyměření cla a DPH podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost a zároveň vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (odst. 4), v němž bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (odst. 5). Vzhledem k povaze vytýkaného pochybení zrušil rovněž rozhodnutí – platební výměr celního úřadu z 23. 5. 2018, jenž napadenému rozhodnutí předcházel (§ 78 odst. 3 s. ř. s.).
41. Jelikož městský soud shledal, že clo a DPH byly vyměřena v rozporu se zákonem, zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost také rozhodnutí žalovaného o předpisu úroku z prodlení z tohoto celního dluhu a zároveň vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (odst. 4), v němž bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (odst. 5). Vzhledem k povaze vytýkaného pochybení přitom zrušil rovněž rozhodnutí – platební výměr celního úřadu ze 7. 6. 2018, jenž napadenému rozhodnutí předcházel (§ 78 odst. 3 s. ř. s.).
42. O náhradě nákladů řízení rozhodl městský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto má proti žalovanému právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za každou ze dvou žalob a z nákladů zastoupení advokátem. Jejich výši městský soud určil v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení jednotlivých úkonů a s přihlédnutím k tomu, že veškeré úkony právní služby byly učiněny ještě před spojením věcí ke společnému projednání, proto se na ně nevztahují ustanovení advokátního tarifu o spojených věcech. Náklady advokáta jsou tvořeny odměnou za celkem pět úkonů právní služby po 3 100 Kč – 2x převzetí a přípravu zastoupení, 2x sepsí žaloby, 1x sepsí repliky [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d)], paušální náhradou hotových výdajů 300 Kč za každý z těchto pěti úkonů (§ 13 odst. 3) a částkou 2 856 Kč odpovídající DPH v sazbě 21 % za čtyři úkony právní služby (2x převzetí a příprava zastoupení, 2x sepsí žaloby), jež učinil žalobcův předchozí zástupce, advokát Mgr. Jiří Kokeš, jenž byl na rozdíl od nynějšího zástupce registrován k placení DPH (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Městský soud nepřiznal

žalobci odměnu za sepis repliky ve věci předpisu úroku z prodlení, jelikož v něm žalobce pouze velmi stručně zopakoval dřívější argumenty a uplatnil nový, opožděný žalobní bod, a proto městský soud nepovažuje tyto náklady za důvodně vynaložené. Žalobcovy náklady zastoupení advokátem tak činí 19 856 Kč $[(3\,400 \times 4 \times 1,21) + 3\,400]$ a náklady řízení celkem 25 865 Kč; žalovaný je povinen nahradit je žalobci v přiměřené 30denní lhůtě k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. listopadu 2020

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu